

Arrest

nr. 98 585 van 8 maart 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 7 maart 2013 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de op 10 februari 2013 door de met grenscontrole belaste overheden genomen beslissing tot teruggrijping aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op dezelfde dag.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 maart 2013 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 8 maart 2013 om 11 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaten KALIN en MENGUE, die verschijnen voor de verzoekende partij en van advocaat DUBOIS, loco advocaat MATTERNE die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker kwam toe op de luchthaven van Zaventem op 10 februari 2013 en was in het bezit van een nationaal Kameroens paspoort en een verblijfsvergunning voor Zwitserland.

1.2. Op 10 februari 2013 werd door de met grenscontrole belaste overheden een beslissing tot teruggrijping genomen, op dezelfde dag betekend aan verzoeker.

Dit vormt de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“(...) in kennis gesteld van het feit dat hem/haar de toegang wordt geweigerd krachtens artikel 3, eerste lid of artikel 6 van de wet 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende redenen:

X (A) Niet in het bezit van een geldig reisdocument/geldige reisdocumenten (art. 3, eerste tfd, 1°/2°)

HET DOOR BETROKKE NE GEBRUIKTE REISDOCUMENT WORDT VAN VALSHEID BETICHT EN WORDT GERECHTELIJK IN BESLAG GENOMEN.

BETROKKE NE BESCHIKT DUS NIET MEER OVER ENIG GELDIG REISDOCUMENT,
Dossiënummer: BR.55.FW.110120 /13

X (B) In het bezit van een vals/nagemaakt/vervalst reisdocument (art. 3 eerste lid, 1°/2°)

Document: paspoort van Kameroen, Vervalsing: fotoverwisseling + valse verlenging geldigheidsdatum

X (C) Niet in het bezit van een geldig visum of een geldige verblijfsvergunning (art. 3, eerste lid, 1°/2°)

HET DOOR BETROKKE NE GEBRUIKTE VISUM / VERBLIJFSDOCUMENT WORDT VAN VALSHEID BETICHT EN WORDT GERECHTELIJK IN BESLAG GENOMEN.

BETROKKE NE BESCHIKT DUS NIET MEER OVER ENIG GELDIG VISUM / VERBLIJFSDOCUMENT.
Dossiënummer: BR.55.FW.110120/13

X (D) In het bezit van een vals/nagemaakt/vervalst visum of een valse/nagemaakte/vervalste verblijfsvergunning (art. 3, eerste lid, 1°/2°)

Document: verblijfsvergunning van Zwitserland, Vervalsing: frauduleus verkregen op basis van het vervalste paspoort

1.3. Op 10 februari neemt de gemachtigde van de staatssecretaris eveneens een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats.

2. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid en de ontvankelijkheid

2.1. Door de Raad werd in deze op 7 maart 2013 aan partijen een beschikking verstuurd waarin gesteld werd dat op zicht van het verzoekschrift prima facie blijkt dat de verzoekende partij het voorwerp uitmaakt van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent kan zijn vermits de verzoekende partij is vastgehouden. Tevens werd hierin gesteld dat de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid op lezing van het verzoekschrift binnen de beroepstermijn werd ingediend. De Raad heeft hierin benadrukt dat, gelet op deze vordering, de verwerende partij niet mag overgaan tot de dwanguitvoering van de bestreden verwijderingsmaatregel tot op het ogenblik dat de Raad uitspraak heeft gedaan over de vordering, waarbij verwezen werd naar een arrest van de Raad, gewezen in algemene vergadering (RvV 17 februari 2011, nr. X).

2.2. De beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats die ten aanzien van verzoeker getroffen werd op 15 januari 2013 is overeenkomstig artikel 71, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) enkel aanvechtbaar bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van de plaats waar hij wordt vastgehouden. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) is zonder rechtsmacht om voorlopige maatregelen op te leggen aangaande de beslissing tot vasthouding. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) is zonder rechtsmacht om kennis te nemen van het verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid voor wat betreft de tenuitvoerlegging van deze beslissing.

3. Over de voorwaarden van de vordering tot schorsing

3.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, §1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad (hierna: het PR RvV) bepaalt dat,

indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen. Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, §2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen. Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

3.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

Verwerende partij voert in haar nota aan dat verzoeker niet diligent heeft gehandeld. Raad staalt evenwel vast dat in casu de verzoeker van zijn vrijheid beroofd is met het oog op zijn teruggrijping. Hij maakt aldus het voorwerp uit van een teruggrijpingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is. Het staat dus vast dat de schorsing van de tenuitvoerlegging volgens de gewone schorsingsprocedure te laat zal komen en derhalve niet effectief zal zijn.

Aan de eerste cumulatieve voorwaarde is bijgevolg voldaan.

3.3. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

3.3.1. De interpretatie van deze voorwaarde

Ten einde in overeenstemming te zijn met de eis van daadwerkelijkheid van een beroep in de zin van artikel 13 van het EVRM, is de Raad in het raam van de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid gehouden tot een onafhankelijk en zo nauwkeurig mogelijk onderzoek van elke verdedigbare grief op grond waarvan redenen bestaan om te geloven in een risico van behandeling die ingaat tegen een van de rechten gewaarborgd door het EVRM, zonder dat dit evenwel tot een positief resultaat moet leiden. De draagwijdte van de verplichting die artikel 13 van het EVRM op de Staat doet wegen, varieert volgens de aard van de grief van de verzoekende partij (cf. EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, §§ 289 en 293; EHRM 5 februari 2002, Čonka/ België, § 75). De verzoekende partij moet in het verzoekschrift een verdedigbare grief aanvoeren, hetgeen inhoudt dat zij op aannemelijke wijze kan aanvoeren dat zij geschaad is in één van haar rechten gewaarborgd door het EVRM (vaste rechtspraak EHRM: zie bv. EHRM 25 maart 1983, Silver en cons./Verenigd Koninkrijk, § 113).

Het onderzoek van het ernstig karakter van een middel kenmerkt zich in schorsingszaken door het prima facie karakter ervan. Dit prima facie onderzoek van de door de verzoekende partij aangevoerde verdedigbare grief afgeleid uit de schending van een recht gewaarborgd in het EVRM, moet, zoals gesteld, verzoekenbaar zijn met de eis van daadwerkelijkheid van een beroep in de zin van artikel 13 van het EVRM en inzonderheid met de vereiste tot onafhankelijk en zo nauwkeurig mogelijk onderzoek van elke verdedigbare grief. Dit houdt in dat, indien de Raad bij dit onderzoek op het eerste gezicht vaststelt dat er redenen voorhanden zijn om aan te nemen dat deze grief ernstig is of dat er minstens twijfels zijn over het ernstig karakter ervan, hij in deze stand van het geding het aangevoerde middel als ernstig beschouwt. Immers, de schade die de Raad toebrengt door in de fase van het kort geding een middel niet ernstig te bevinden dat achteraf, in de definitieve fase van het proces toch gegrond blijkt te zijn, is groter dan de schade die hij berokkent in het tegenovergestelde geval. In het eerste geval kan het moeilijk te herstellen ernstig nadeel zich voltrokken hebben, in het tweede geval zal ten hoogste voor een beperkte periode de bestreden beslissing zonder reden geschorst zijn.

3.3.2. Over de beoordeling van deze voorwaarde

3.3.2.1. In een enig middel werpt verzoeker de schending op van « *De la Directive 2004/38/CE du Parlement européen et du Conseil du 29 avril 2004 relative au droit des citoyens de l'Union et des membres de leurs familles de circuler et de séjourner librement sur le territoire des États membres, (CEDH) ; du Règlement (CE) no1104/2008 du Conseil du 24 octobre 2008 relatif à la migration du*

système d'information Schengen (SIS) ; - Des articles 2 et 3 de la loi du 29 juillet 1991 relative à la motivation formelle des actes administratifs, Du principe général de bonne administration »

Verzoeker betoog als volgt:

« Pris en sa première branche :

Violation d'un principe communautaire avant primauté sur la loi nationale

Attendu que le requérant fait l'objet d'une décision de refoulement inutile et inopportune et dont illégale au regard de la primauté des lois communautaires sur les lois nationales belges notamment la convention de Schengen portant sur le contrôle minimale exercer sur les citoyens et les résidents, afin de respecter le principe de la libre circulation des personnes dans l'espace communautaire Schengen Ainsi conformément au code de frontières Schengen du règlement CE n°562 /2006 publié le 15mars 2006, les pays signataires dont fait partie la Belgique se doivent d'appliquer les dispositifs prises dans le cadre de la coopération Schengen pour un contrôle minimale aux frontières extérieures en vertu du principe de la libre circulation des personnes dans l'espace communautaire Schengen ;

Que le requérant est un résident suisse et possède bien un titre de séjour en règle (obtenu par regroupement t familial de par sa mère et confirmé par l'office cantonal de Genève: pièce à conviction n°2et 3) lui permettant de voyager et de transiter librement dans les zones frontalières de l'espace communautaire et qu'en cas de problème être renvoyer dans son pays de résidence, la suisse en fin d'y être entendu ;

Qu'il sollicite par la présente la suspension de la décision conformément à ce principe communautaire de la libre circulation dans l'espace communautaire telle que définie dans la convention de Schengen, convention de 1990 ayant primauté sur la loi interne notamment la loi du 15 décembre 1980;

- Pris en sa deuxième branche,

La non utilisation des outils communautaires mises en place par l'espace Schengen par les autorités aéroportuaires

Une détention d'un résident de l'espace communautaire Schengen qui possède un titre de séjour régulier bien que possédant un passeport dont il ignorait la non authenticité ne peut pas être justifiée par quoi que ce soit, surtout lorsque les autorités de l'Etat membre a la convention peuvent utiliser tous les systèmes mises en place(système sis)par la communauté afin de procéder à des vérifications nécessaires sur l'identité de l'intéressé et apporter ainsi la lumière sur les points d'ombre dans un souci de veiller au respect de l'acquit communautaire qui est la libre circulation des personnes dans l'espace Schengen

Le requérant demande de revoir la décision attaquée ou à tout le moins demande à l'Etat belge d'utiliser les acquis communautaires d'identification et d'information enfin de procéder à son identification comme membre résident de l'espace Schengen en vertu du principe de la Cour Justice de l'union européenne (CJUE) qui a consacré le principe de primauté dans l'arrêt Costa contre Enel du 15 juillet 1964. Dans cet arrêt, la Cour déclare que : « le droit issu des institutions européennes s'intègre aux systèmes juridiques des États membres qui sont obligés de le respecter. Le droit européen a alors la primauté sur les droits nationaux. Ainsi, si une règle nationale est contraire à une disposition européenne, les autorités des États membres doivent appliquer la disposition européenne. Le droit national n'est ni annulé ni abrogé mais sa force obligatoire est suspendue » ;

Aussi dans le cadre de l'espace Schengen des dispositifs ont été élaborés par la mise sur pied d'un système d'information permettant aux autorités nationales responsables des contrôles aux frontières et des contrôles juridictionnels d'obtenir des informations sur des personnes ou des objets.

Les États membres fournissent des informations au système par l'intermédiaire de réseaux nationaux (N-SIS) connectés à un système central (C-SIS). Ce système informatique est complété par un réseau L'Etat Belge par respect de pour ce dispositif aurait dû l'appliquer par respect de la primauté de la norme communautaire et interroger ainsi les autorités Suisse sur l'identité du requérant ou le libérer

La décision de refoulement ordonnée par l'administration n'est ni nécessaire, ni réaliste ;

En effet, le requérant ne demande qu'à retourner dans son pays de résidence effectif qui est la Suisse en possession de son titre de séjour puisque c'est là qu'il réside effectivement et travaille ;

Or, en l'espèce, l'administration ne démontre nullement qu'une demande de renseignement n'a été adressée aux autorités de son lieu de résidence ni même qu'une simple demande d'information sur la résidence dans l'espace Schengen du requérant;

-Pris en sa troisième branche ;

-Pris en violation de l'article 62, al.1er de la loi du 15 décembre 1980 sur l'accès au territoire, le séjour, l'établissement et l'éloignement des étrangers et des articles 1er à 3 de la loi du 29 juillet 1999 relative à la motivation formelle des actes administratifs et de la violation du principe général du droit selon lequel l'autorité administrative est tenue de statuer en prenant connaissance de tous les éléments pertinents de la cause ;

L'usage des formules stéréotypées ne permet pas non plus d'éclairer le requérant sur les mobiles même de la décision attaquée.

En faisant usage d'une motivation insuffisante et inadéquate, l'autorité aéroportuaire n'a pas respectée l'obligation de motivation suffisante et adéquate imposée par la loi.

Qu'ainsi, cette décision est illégale d'autant plus qu'elle n'est pas motivée ni en fait ni en droit.

Il ressort de ce qui précède la décision de refoulement dont fait l'objet le requérant n'est pas justifiée et qu'il est normal et plus indiqué de la suspendre ;

Le requérant n'est pas d'accord avec cette décision des autorités aéroportuaires.

La motivation de la décision attaquée est inexacte, fausse et inopérante. Par ailleurs, le requérant est dans l'incompréhension totale de ce qui lui arrive.

Il estime que la décision de refoulement prise en son contre ainsi que toutes les mesures qui l'accompagnent sont constitutives de traitement inhumain et dégradant.

il est donc inexact de prétendre que son titre de Suisse consécutivement à son passeport est illégal

Le passage du requérant à l'aéroport de Bruxelles est simplement fortuit car il était prévu qu'il descende à Paris pour faire le reste du trajet par train.

Le requérant vous demande de suspendre cette décision car est entachée d'une grosse erreur manifeste d'appréciation. »

3.3.2.2. De Raad stelt vast dat in casu de verzoeker geen verdedigbare grief aanbrengt afgeleid uit een schending van het EVRM.

3.3.2.3. De bestreden beslissing bevat de juridische en feitelijke vaststellingen waarop ze steunt en voldoet derhalve aan de formele motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 1 tot en met 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet .

Volgens vaste rechtspraak van de Raad van State moet onder "middel" worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138 590; RvS 4 mei 2004, nr. 130 972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135 618). De Raad stelt dat verzoeker m.b.t. EU richtlijn 2004/38 en EU verordening 1104/2008 niet de bepalingen aanduidt die door de bestreden beslissing zouden zijn geschonden. Voorts dient de verwerende partij gevolgd te worden in het gegeven dat het verzoekschrift een opeenstapeling van feitelijke commentaar betreft en dat het niet aan de Raad is om uit deze uiteenzetting een middel te distilleren. Tenslotte merkt de Raad op dat verzoeker niet de Zwitserse nationaliteit bezit noch een EU burger is. De aangehaalde Schengengrenscodes staat er niet aan de weg dat t.a.v. derdelanders, zelfs in het bezit van een verblijfsvergunning van EU Lidstaten of Zwitserland, worden onderworpen aan grenscontrole, met oog op een onderzoek naar de vereiste binnenkomstvoorwaarden.

Gans verzoekers betoog ter ondersteuning van de overige onderdelen van het middel, is in feite opgehangen aan de premissen dat hij een Zwitserse verblijfsvergunning heeft in het licht van gezinshereniging met zijn moeder en dat hij een zoon heeft in Zwitserland.

Verzoeker gaat echter totaal voorbij aan de overwegingen van de bestreden beslissing dat er sprake is van een vervalst reisdocument en van een Franse verblijfsvergunning die frauduleus bekomen werden op grond van een valse verklaring.

Verzoeker brengt niets concreet in tegen voormelde overwegingen van de bestreden beslissing, waardoor ze overeind blijven. Zowel verzoekers paspoort als zijn Zwitserse verblijfsvergunning werden in beslag genomen.

Uit het administratief dossier blijkt:

• *Paspoort van Kameroen: de originele foto van het paspoort werd verwijderd en werd vervangen door de foto van betrokkene: fotoverwisseling*

Ter hoogte van de onderzijde van de identiteitspagina werd er een strookje ingevoegd waarop de handtekening wordt geplaatst.

De oorspronkelijke lengte van 1m78 werd door middel van schrapping veranderd in 1m72. De verlenging van de geldigheidsdatum betreft een valse verlenging: de 'inktstempel' werd aangebracht door middel van een kleurenprinter.

De originele binding van het paspoort werd verwijderd en het paspoort werd heringebonden met gewoon naaidraad.

- *Verblijfsvergunning: dit document staat op dezelfde identiteit als het vervalste paspoort. hieruit kunnen we besluiten dat dit document op frauduleuze wijze werd verkregen, op basis van het vervalste paspoort.*

* *Geboorteakte: dit document staat op dezelfde identiteit als de overige documenten, doch de echtheid hiervan kan niet gegarandeerd worden.*" (P.V. opgesteld door de Federale Politie op 10 februari 2013).

In de huidige fase van het geding toont verzoeker derhalve de premissen niet meer aan dat hij wel degelijk degene is die hij beweert te zijn en dat hij als dusdanig houder is van een Zwitserse verblijfsvergunning en als dusdanig de persoon is die vermeld wordt op de stukken die gevoegd worden bij het verzoekschrift.

Gans verzoekers betoog mist derhalve in de huidige stand van het geding prima facie feitelijke grondslag.

In zoverre het ontvankelijk is, werd er prima facie geen ernstig middel aangebracht.

Aan de tweede cumulatieve voorwaarde werd niet voldaan.

3.4. Betreffende de derde voorwaarde: het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

3.4.1. Over de interpretatie van deze wettelijke voorwaarde

Overeenkomstig artikel 39/82, § 2 van de Vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Wat de vereiste betreft dat een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dient te worden aangetoond, mag de verzoekende partij zich niet beperken tot vaagheden en algemeenheden. Ze dient integendeel zeer concrete gegevens aan te voeren waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan. Het moet voor de Raad immers mogelijk zijn om met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is en het moet voor verwerende partij mogelijk zijn om zich tegen de door verzoekende partij aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen.

Verzoekende partij dient gegevens aan te voeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen concreet betekent dat zij aanduidingen moet geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en die anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel.

3.4.2. Over de beoordeling van deze voorwaarde

Verzoekende partij voert onder hoofding « B. RISQUE DE PREJUDICE GRAVE DIFFICILEMENT REPARABLE » het volgende aan :

“La requérante estime que le risque de préjudice résultant de son refus de transité doit être qualifié de « difficilement réparable » dès lors que la décision attaquée est arbitraire.

En effet, le requérant plaide que son identité peut être établi car en possession d'un titre de séjour suisse en règle d'un billet d'avion en règle il n'est pas contesté que c'est bien lui.

Il était en transit et il fut intercepté par les autorités chargé de contrôle aux frontières à Bruxelles.

Il en découle que, dès lors que la Belgique était en droit de se servir de l'outil (sis)afin de lever l'équivoque qui pesait sur la personne du requérant et qu'il ne l'on pas fait, par contre il se permet de

*refuser l'accès et/ou d'éloigner, l'exécution de telles voies de faits privera l'intéressé de jouir de sa famille tous installée en Suisse et de son petit garçon qu'il n'a plus revu depuis plus de trois mois .
Le requérant était en voyage d'affaire, il ne vit pas en Côte d'Ivoire et a quitté l'Afrique depuis 1997 ;
actuellement monsieur monte un studio d'enregistrement à Abidjan et venait prendre contact avec ses investisseurs en Suisse, il risque de perdre des chances inouïes de signer des marchés dans son domaine de travail
En l'espèce, Être éloigner de sa famille si longtemps et rater des opportunités d'affaires est à considérer comme un préjudice grave difficilement réparable. »*

Met betrekking tot het betoog dat verzoeker door een teruggrijving een aantal kansen zal mislopen op professioneel vlak, stelt de Raad vast dat verzoeker daaromtrent geen enkel concreet gegeven aanbrengt. Daarenboven is een financieel nadeel, in principe, herstelbaar aangezien wie een financieel nadeel lijdt, zich tot de burgerlijke rechtbank kan wenden om een schade vergoeding te verkrijgen (RvS 21 augustus 2003, nr. 122.271). Verzoeker zet niet in het minst uiteen in welk opzicht hij kansen zou mislopen op professioneel vlak. De omstandigheid dat verzoeker een aantal kansen zou mislopen op professioneel vlak is hypothetisch en herstelbaar.

Met betrekking tot de scheiding van zijn gezinsleden in Zwitserland, merkt de Raad op het in casu een tijdelijke scheiding betreft van zijn familie, met oog op het vervullen van de noodzakelijke formaliteiten ter voldoening van wettelijke bepalingen. Zulke tijdelijke scheiding kan in beginsel niet worden beschouwd als een moeilijk te herstellen nadeel.

Aan derde cumulatieve voorwaarde is niet voldaan.

De vaststelling dat er prima facie geen ernstig middel wordt aangevoerd, noch een moeilijk te herstellen nadeel wordt aangetoond, volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht maart twee duizend en dertien door:

mevr. M. MAES, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. JACOBS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. JACOBS

M. MAES